

A tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek

Alkalmom: Esküvőn elhangzott igehirdetés

Alapige: Róma 12,10

„Atyafüli szeretettel egymás iránt gyöngédek; a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek.”

Lótartó ember ismeri a ló természetét: Nem szereti, ha megelőzik. Minél nemesebb vér van benne, annál kevésbé tűri, hogy elébe kerüljenek. Ha országúton megelőzi egy szekér, nekidől a hámnak, hogy ő legyen az első. Ez a megelőzési vágy meg van igen sok emberben is. Hány ember élete fül bele abba a küzdelembe, amelyet azért folytat, hogy nagyobb legyen kenyere, mint a másoknak, több legyen a pénze, tisztelete, tisztsége, tekintélye, mint a másik embernek. Mennyi fájdalom és keserűség származik ebből a versengésből. – De benne vannak ebben a világban a nők is, akik abban akarják megelőzni egymást, hogy szebb legyen az arcuk, drágább a ruhájuk. Nem tudják eltérni, hogy valaki ebben megelőzze őket.

A Szentírás megállapítja, hogy ez az élet: az emberek könyökkel törtetnek előre és nem törődnek vele, ha vonagló emberi szívek maradnak a porban. De azt is megállapítja a Szentírás, hogy az Úr Jézus nincs benne ebben a versenyben. Az Úr Jézus szelíden, alázatosan jött erre a világra, Ő nem törekedett nagyobb darab kenyér után, Ő inkább éhezett mikor másnak nem volt, Jézus nem akarta az embereket megelőzni azért, hogy nagyobb birtoka legyen, Ő lemondott egyetlen birtokáról, a mennyországról, hogy az is az embereké lehessen. És mindazok, akik Őt szeretik, lemondanak, távol tartják magukat e versengéstől.

Jézus azt mondta: Boldogok a szelídek és alázatosak, mert örökségül bírják a földet. Jézus arra tanította az övéit, ha valaki téged egy mérföldre kényszerít, menj vele kettőre; ha el akarja venni a te alsó ruhádat, engedd oda neki a felsőt is; aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is. Ő mindig engedni akart, nem akart senkit megelőzni.

Így viselkedett Pál apostol is. Pál, ha tülekedni akart volna, bejutott volna bárhova a legeslegesőnek: meg voltak képességei, nagy akarateréje, Istentől sok talentummal megáldott ember volt, de abban a pillanatban, mikor a damaszkuszi úton megismerte a töviskoronás Királyt, belépett a csendesen hátul lépkedő engedelmesek seregébe, akikre azt mondja az Úr: Boldogok a szelídek, mert övék a mennyeknek országa. – Éppen ezért látszik csodálatosnak, hogy Pál itt arra biztatja a rómaiakat, hogy előzzék meg egymást, legyen köztük egy határozott, szent verseny. Nem olyan, melyet az iskolás gyermekek rendeznek, ki tud a célhoz érni, és ha győz, jó, ha lemarad az sem baj. Nem versenyjátékra akarja Pál apostol biztatni őket, hanem komoly, határozott versenyre: Meg kell egymást előzniök a tiszteletadásban.

Úgy szeretném, ha ti most megéreznétek, hogy itt egy nagy versenyfutó pályán, indulás előtt álltok és abban a pillanatban, mikor elhangzik az Amen, elkezdődik a futás egy szent versenyre.

Kinek való tiszteletadásban kell egymást megelőznötök?

1./ Mindenekelőtt abban a tiszteletadásban, amivel Isten iránt tartoztok.

Senki a világon úgy meg nem érdemli a tiszteletet, mint az örökkévaló Isten. Feljebbvalóink is megérdemlik, de hányszor csalatkozunk bennük, - Isten még soha nem volt méltatlan erre a tiszteletre.

Hogyan lehet Isten iránti tiszteletünket megmutatni? Úgy, ha szeretjük Isten dolgait, a templomot, Isten lakóházát, Igéjét, drága üzenetét és a Vele való beszélgetést, az imádságot. – Ti olyan hajlékból indultatok el, amelyben tisztelik az Istent, - mind a két hajlék úgy fog rátok nézni, hogy vajon melyiktek fogja ebben a versenyben megelőzni egymást, melyiknek arca fog ragyogóbban sugározni a másik arcának ragyogása miatt. Melyiktek fogja jobban szeretni Istent, melyik nem veszi hiába Isten szent Nevét, melyik fog több időt szakítani arra, hogy elmerüljön az Igében? Melyik fogja tudni a másinak engedelmeskedésével jobban szeretni Istent? Hadd kérjelek arra benneteket, hogy az Isten iránti tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek!

2./ Versenyezni kell abban a tiszteletadásban is, melyet Isten mindjárt a negyedik parancsolatában azok számára követel, akik Ő utána a legelső sorban megérdemlik ezt a tiszteletet: „Tiszteld Atyádat és Anyádat, hogy jól legyen dolgod és hosszú életű légy e földön!”

Hadd kérjelek meg benneteket kedves testvéreim a családi hajlék falai közül való első szárnyrebbelés pillanatában, hogy szüleitek iránt való tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek. Sokszor megtörténik az életben, hogy a gyermekek elfelejtkeznek szüleikről, - azt szokták mondani, mindaddig nem tudja igazán megbecsülni a gyermek szüleit, míg ő is szülővé nem válik, mikor az ő szívében átjárja az aggodás, mikor már ő is tusakodik imádságában egy bölcsőre hajolva, akkor tudja meg, ki volt az ő édesapja és édesanyja. – De ne felejtsetek el ezt a tiszteletadást az egymás szülei iránt sem. Ha boldogok vagytok, gondoljatok azokra is, akik egymásnak neveltek benneteket. A ti élettársatok édesapja és édesanyja ugyanolyan munkának és szeretetnek gyümölcse árán nevelte fel egymás számára gyermekét. Ebben a tiszteletadásban is egymást megelőzők legyetek!

3./ De egymással szemben is versenyezzetek a tiszteletadásban!

Nem lehet boldog a házasság, ha nincs tisztelet. Azt hiszik az emberek, hogy a boldog házassághoz csak szeretet szükséges, pedig minden szeretet lassacskán átváltozik azzá a szeretetté, amit ez a világ tiszteletnek nevez. Akit én nagyon tisztetek, azt szeretem legjobban. Tudja hát tisztelni a feleség férjét, aki feje is neki, és tudja tisztelni feleségét a férj, aki számára egy istenfélő, szorgalmas asszony, a legnagyobb áldás. Ez a tisztelet biztosítja a családi életben a figyelmet, gyengédséget, ez dönt el kérdéseket, még azt is, ki legyen az úr a házban. A tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek!

Azt mondtam beszédem elején, milyen borzalmas e világ versenyfutása, ahol egymást gázolják halálra az emberek, - de Pál apostol azt mondja, van egy másik versenyfutás is, ahol nem a porba tapostatnak, de porba esett emberszívek emeltetnek fel, ahol virágtiprás helyett virágokat ültetnek az országutak szélén. – Erre a csodálatos versenyre indít el benneteket az Úr, Pál és az anyaszentegyház üzenete. Induljatok hát neki e szent versenynek, óh melyiktek fog majd nagyobb tiszteletet adni Istennek, szüleiteknek és egymásnak?

Abban a másik tülekedő versenyben a győztes valami kimondhatatlan göggel és büszkeséggel néz a legyőzöttre és a veszített fél haraggal és bosszúsággal a győzőre, - ebben a versenyben boldogan néz a veszített a társára, egyforma boldogan néznek egymásra, mert tudják, nekik nyereség, ha a másik megelőzi őt.

A ti házaseseteket és versenyfutástokat sokan fogják nézni, nemcsak szüleitek, az egyház, a szomszédok, hanem egy áldott szent néző is a másik világból: az Úr Jézus Krisztus, aki titeket úgy szeretett, hogy mindenről lemondott, csak hogy ti az örökösök legyetek. Óh, boldog az az ember, és boldog az Úr Jézus, aki látja, hogy ti a tiszteletadásban egymást megelőzitek.

Ámen.

Imádság eskü előtt:

Hálát adunk örökkévaló Istenünk minden kegyelmedért, amivel életünket körülvetted. Köszönjük minden áldásodat és jószágodat, amely onnét száll alá, honnét minden tökéletes ajándék. De köszönjük azokat az áldásokat is, melyeket embereken keresztül adtál nekünk. Ó, kérünk, hallgasd meg imánkat és áldd meg mindazokat, akik ma imádsággal gondolnak reánk és szeretetükkel vesznek körül. – Óh, Urunk, mi úgy szeretnénk boldogok lenni, a tiszteletadásban egymást megelőzni tudni, egy szent versenyben sietni a Te ölelésre kitért karjaid felé: könyörgünk, áldj meg bennünket irgalmad szerint.

Ámen.

Eskü**Imádkozzunk:**

Örökkévaló Isten, szerető mennyei Atyánk! Hálát adunk azért a boldog szent érzésért, ami eltölti most szíveinket, hogy Te megáldottál minket. Óh, Atyánk, akit Te megáldasz, meg van az áldva. Nem kérünk most semmit, semmit Atyánk, csak Téged magadat: kérünk, te légy velünk örömeinkben, hogy az nagyobb legyen, bánatunkban, hogy kisebb legyen, légy velünk életünkben és halálunkban, mert ha Te velünk, ugyan ki lehet ellenünk? Bizonytal senki sem!

Megyünk Urunk, megyünk Vele egészen addig, amíg a Te hajlékba érünk, és ott futunk, boldogan futunk egymást megelőzve, míg mind a ketten Hozzád nem érünk, hogy ott örökre együtt maradjunk.

Ámen.